

KRĘTNY (4) ai

sg m I krętym (1). ◇ n N krętn(e) (1). ◇ pl N subst krętn(e) (1). ◇ L krętnych (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

1. *Wijący się; zawiły* (3) : Tām było widać ńtoły z kāmieniá ćiofáné/ Widác y ławy krętym blufczem przyodźiáné. *KochFrag* 28.

W przeni (2) : iż day to áby ńie iuz też kiedyżkolwiek krętne y długie práwne lábirynty dekretem wykonały *PowodPr* 65; Albo ńię w práwiech ćwiczyć/ krętnych/ świekotliwych/ A przed ładem złoczyńcow ńzczyćć nie vcźciwych. *RybGęśli* B3.

2. *Używający wybiegów, wykrętów, nieszczery* (1) : Nie trzymam z Márńem [...] Themifz też krętne wártogłowe plemię/ [...] Dość męki gdzie fáłz zdońią A kupną wárgą práwdę iák chcą robią. *RybGęśli* C2.

Synonimy: 1. *wijący się*; 2. *wykrętny*.

Cf KRĘCISTY, KRĘTY, WICHROKRĘTNY

MB